

Stalino KELIU

LIETUVOS KOMUNISTŲ PARTIJOS
KUPIŠKIO RAJONO KOMITETO IR RAJONO
DARBO ŽMONIŲ DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

★
1956 metų
rugsėjo mėn.

22
šeštadienis
Nr. 76 (1050)

★
Kaina 15 kap.

Gera dirbo Kupiškio MTS prikabinėtojas komjaunuolis Georgijus Ivanovas. Traktorininkas Baltušis, su kuriuo dirbo Ivanovas, normą ne tik laiku įvykdavo, bet ir viršydavo.

Komunistų partijos Centro Komitetui pakvietus jaunimą vykti į Donbaso šachtas, Ivanovas padavė komjaunimo rajono komitetui pareiškimą, kad jį pasiųstų darbu į akmens anglių kasyklas. Jis pasiryžęs būti ten, kur labiausiai reikalingos jaunų entuziastų jėgos.

— Aš pateisinsiu Partijos parodytą pasitikėjimą komjaunuoliams ir dirbsiu atsidavusiai, kad šaliai būtų duodama daugiau anglių, — pareiškė Georgijus Ivanovas, su komjaunimo kelialapiu išvykdamas į Donbasą.

Su juo iš Kupiškio rajono kartu išvyko taip pat ir statybos remonto kontoros darbuotojas komjaunimo auklėtinis A. Kubiliūnas.

B. Mačiūnas

Artėjant pirminių komjaunimo organizacijų ataskaitiniams-rinkiminiams susirinkimams

Rajono pirminėse komjaunimo organizacijose prasideda ataskaitiniai-rinkiminiai susirinkimai. Juose reiks apsvarstyti nuveiktą per išėjus metus darbą. Jei „Juodpėnų“, „Mūsų rytojaus“, „Palangos“ kolūkių pirminėse komjaunimo organizacijose augo VLKJS eilės, tai M. Melnikaitės v. (sekretorius B. Bukauskaitė), „Sakalo“ (sekretorius S. Audickaitė), „Artojo“ (sekretorius R. Biškauskas) bei kitų kolūkių pirminėse komjaunimo organizacijose to nebuvo. Aišku, ką gi tokie pirminių komjaunimo organizacijų sekretoriai savo ataskaitoje galės pasakyti apie metų bėgyje atsiųstus rezultatus, kad jie mažai arba net visai nedirbo, nesirūpino savo pirminės komjaunimo organizacijos eilių augimu.

Jau dabar kiekvienas pirminės komjaunimo organizacijos sekretorius turi tinkamai ir kruopščiai paruošti ataskaitinį pranešimą. Žinoma, ne sausą skaičių ir faktų informaciją, bet konkrečiai išdėstyti ir išanalizuoti savo pirminės komjaunimo organizacijos veiklą, jos trūkumus, eilių augimą, visa tai, ką naujo įnešė pirminė komjaunimo organizacija į savo darbą.

Reikia neapeiti ir tokių dalykų, kaip jaunimo darbo, buities, mokymosi bei poilsio klausimų.

Prieš pravedant ataskaitinius-rinkiminius komjaunimo susirinkimus, kiekvienas pirminės komjaunimo organizacijos sekretorius turi susitvarkyti su VLKJS eilių įskaita, nario mokesčiu, parinkti kolūkio jaunimą klausytojais į naujų mokslo metų politinio švietimo ratelius, peržiūrėti ir numatyti geriausius kandidatus delegatais į VII-ąją komjaunimo rajoninę konferenciją, kuri įvyks lapkričio mėnesį.

Tačiau ką galvoja tokios pirminės komjaunimo organizacijos, kaip Skapiškio MTS (sekretorius drg. Ramonėnko), „Sakalo“ kolūkio (sekretorius S. Audickaitė), Palėvenės sviesto gamyklos (sekretorius B. Gražys), Subačiaus apylinkės Tarybos (sekretorius A. Valiauga), kurios negali niekaip susitvarkyti su komjaunimo nario mokesčiu, tuo pačiu ardo komjaunimo drausmę, laužo VLKJS įstatus. Tenka pažymėti, jog šių pirminių komjaunimo organizacijų sekretoriai metų bėgyje nedirbo su savo pirminių komjaunimo organizacijų nariais, nebuvo duodami

komjaunuoliški įpareigojimai, masinis-kultūrinis darbas buvo paliktas savieigai.

Todėl dabar naujai iškeltas kandidatūras reikalinga kruopščiai apsvarstyti ir nuspręsti, ar jos sugebės dirbti ir vykdyti duodamus komjaunimo rajono komiteto įpareigojimus. Reikia pirminių komjaunimo organizacijų sekretoriais išrinkti jaunus, energingus ir veiklius komjaunuolius, mokančius suprasti jaunimo poreikius, jų interesus.

Pravedamuose ataskaitiniuose rinkiminiuose susirinkimuose dalyvaus ir komjaunimo rajono komiteto darbuotojai, komjaunuoliai-aktyvistai. Jų uždavinys — paaiškinti naujai išrinktam sekretoriui, kaip ir nuo ko pradėti dirbti, kaip tvarkyti komjaunimo dokumentaciją, kaip organizuoti tas ar kitas darbo priemones, kaip prisidėti prie kolūkinės gamybos.

Ataskaitiniai — rinkiminiai komjaunimo susirinkimai — tai visų pirminių komjaunimo organizacijų darbo patikrinimas. Juose turi būti kritiškai iškelti trūkumai bei nustatytos gairės tolesniame komjaunimo darbe, kad buvusios klaidos ateityje nebesikartotų.

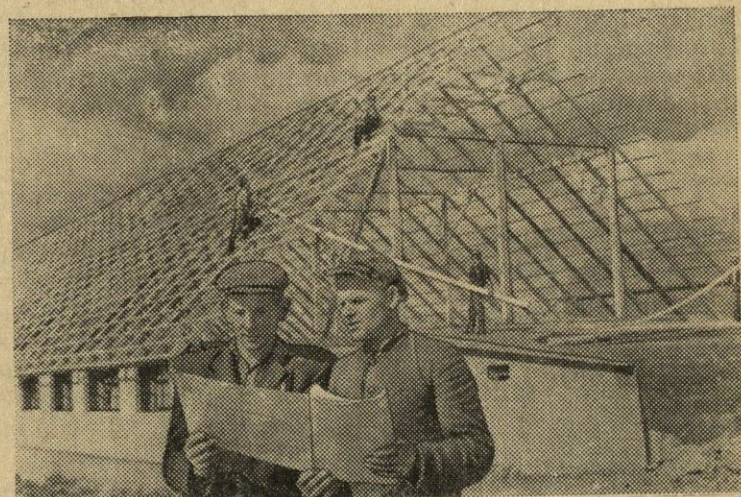
Tarybu Lietuvoje

Grižta į kolūkius

ZARASAI (ELTA). Padarius pakeitimus rajono Žemės ūkio artelių įstatuose ir pradėjus taikyti kolūkiečių avansavimą kiekvieną mėnesį, žymiai pakilo kolūkiečių gamybinis aktyvumas ir jų

materialinis suinteresuotumas vystant visuomeninį ūkį. Į kolūkius ėmė grįžti žmonės, kurie anksčiau buvo iš jų išstoję. Antai, į kolūkį „Už taiką“ neseniai grįžo drg. drg. I. Kazanovas, E. Pu-

peikis, N. Ragauskaitė, G. Šakalytė, Regina ir Janė Ragauskaitės. Pastaraisiais metais jie dirbo įvairiose vietose. Viso šią vasarą į kolūkį grįžo daugiau kaip 10 žmonių.

Plungės rajono „Švyturio“ kolūkyje plačiai vykdomi statybos darbai. Čia statomos dvi daržinės, sandėlis daržovėms ir kt. Baigiama statyti 100 vietų karvidė. Jos projektą paruošė kolūkio pirmininkas drg. Čiutis. Karvidė bus atiduota nauoti iki gyvulių žiemojimo pradžios. Nuotraukoje: naujos karvidės statyba. Priešakyje — kolūkio pirmininkas V. Čiutis (iš kairės) ir statybinės brigados brigadininkas S. Šleinius.

L. Morozovo nuotr.

(ELTA).

Plaukiantis Kamos Šeštojo penkmečio statybose

upe aukštyn kelevinis garlaivis pralenkia su aukštais virš vandens iškilusiais bortais naftos pervežimo valčių karavaną. Senyva geografijos mokytoja atkreipė dėmesį į neįprastą vaizdą: naftos pervežimo valtys plaukia Kamos upe aukštyn nepakrautos. Juk nuo senų laikų didžiosiomis Rusijos upėmis aukštyn veždavo naftą: Baku tiekdamo ją Uralui, šalies šiauriniams ir centriniais rajonams.

Taip, greitai keičiasi mūsų supratimas apie šalies ekonominę geografiją. Leidyklos tiesiog nespėja daryti patalų vadovėliuose ir geografijos žemėlapiuose. Kad ir šiuo atveju — valčių karavanas plaukia be krovinių, kad paimtų juos Kamos prieplaukoje — Čistopolyje. O čia nafta ateina vamzdžiais iš Almetjevsko, padarydama beveik 150 kilomet-

rų kelią.

Naujas Almetjevsko miestas atsirado ne taip jau seniai totorių kaimo Almetės vietoje. Čia yra didžiausių pasaulio Romaškinsko naftos telkinių centras. Apie Almetjevską yra keturios naftos verslovės, o ateityje, kai bus įsisavintas Rytinio Sulejevsko plotas, bus sukurta daug naujų. Miestas yra 70 kilometrų nuo geležinkelio magistralės Ufa—Maskva; be to, per Almetjevską eina naujas geležinkelis nuo Bugulmos iki Kamos. Tačiau geležinkelininkai jau dabar nepajėgia išvežti visą čia gaunamą naftą. O iki 1960 metų Almetjevsko verslovės padidins naftos gavybą dar daugiau kaip trigubai ir teks tiek pat skystojo kuro, kiek tiekdamo Baku

1955 metais.

Aišku, kodėl TSKP XX suvažiavimo Direktyvose numatyta tiesti vamzdyno magistralės Almetjevskas—Gorkis ir Almetjevskas—Molotovs. Šiais vamzdžiais nafta be pertraukos tekės į svarbiausius šalies pramonės centrus. Nuo Gorkio miesto vamzdynas šakojasi: viena linija eis iki Jaroslavo, kita — per Riazanę iki Maskvos. O prasidėjęs nepakrautų valčių judėjimas Kamos upe aukštyn kaip tik ir rodo, kad pirmoji magistralės eilė Almetjevskas—Gorkis jau pradėjo veikti, ji atiduota eksploatuoti pusantro mėnesio anksčiau nustatyto laiko. Nafta vamzdžiais atėjo iki Kamos.

Bendras vamzdyno Almetjevskas—Gorkis

ilgis bus 600 kilometrų. Jo trasa eina per Totoriją, Čiuvašiją ir Gorkio sritį, perkirsdama kalnus, daubas ir apie 40 didelių ir mažų upių, jų tarpe Kama, Mioša, Volga, Svijaga, Surą ir t. t. Sunku iškasti tranšėją ir sudėti į ją sunkius plieninius vamzdžius kalnagūbriuose, dar sunkiau tai padaryti didelių upių dugne, kai šis būna išuolienų. Tenka paleisti į darbą sprogstamąją medžiagą, griebtis hidroinžektorių, nuleisti į vandens gelmes nurus, kad jie iš-tirtų tranšėją...

Žiemą statybininkai sėkmingai susidorojo su darbu tiesdami diunkerį per Kama ir Volgą. Vamzdžius ant kranų sujungdavo į pynę, traktoriais įtraukdavo juos per properšą į vandenį, prie kitos pynės

galo prijungdavo naują pynę ir vėl traukė į dešinią krantą, kol visa pyinė būdavo pertempiama per upės vagą. Po to, negaišdami nė vienos dienos, statybininkai, montuotojai ir narai imdavo tiesti atsargines vamzdyno juostas. Darbas nenutrūkdavo esant ir trisdešimt laipsnių šalčio.

Šiuo metu pilnu tempu vyksta naftotiekio nuo Kamos iki Volgos tiesimo darbai. Čia jau įrengti materialiniai — techniniai sandėliai, pastatyti gyvenamieji pastatai, iškirsti skynimai, nutiesta ryšių linija. Pagal planą 100 kilometrų ruožas tarp Volgos ir Kamos turi būti atiduotas eksploatuoti iki metų pabaigos. Statybininkai lenktyniauja, kad atliktų šiuos darbus Spalio 39-osioms metinėms.

Sparčiais tempais tiesiama vamzdyno magistralė Almetjevskas—Molotovs. Magistralės

ilgis — 446 kilometrai. Trasa eina per didžiulius miškus, pelkes, ir durpynus. Ją tiesia vienu metu nuo Almetjevsko ir nuo Molotovo. Čia forsuota Biela-jos upė. Greitai nuo Almetjevsko pusės daugiau kaip 200 kilometrų vamzdynu tekės nafta.

Kartu tiesiamas vamzdynas Almetjevskas—Subchangelovas, kurio ilgis yra daugiau kaip šimtas kilometrų. Jis atvers Totorijos naftai kelią į Baškiriją ir Sibirą.

Tiesiant naftotiekius visi žemės, suvirinimo, valymo ir izoliavimo darbai, o taip pat vamzdžių nuleidimas į tranšėjas mechanizuoti.

Vamzdyno tiesimo darbai pavesti seniai susidariusiam, turinčiam didelį patyrimą statybininkų kolektyvui, į kurį įsiliejo per paskutinį laiką daug naujų žmonių.

S. Bachtiarovas

KEIČIASI ŠALIES GEOGRAFIJA

Kolūkiečiai ir mechanizatoriai, įvykdykite sultingųjų pašarų gamybos užduotį!

Kiekvienai karvei—po 8 tonas siloso!

Silosuoja lubiną

Šiais metais M. Melnikaitės v. kolūkio žemdirbiai 18 ha dirvų užsėjo saldžiuoju lubinu. Šią kultūrą šimoniečiai augindavo ir anksčiau, dirbdami pavieniui, bet tokį derlių kaip šiemet jie savo laukuose mato pirmą sykį. Iš ha vidutiniškai nuimama po 40 tonų žaliosios masės. A. Trumpicko vadovaujamos III laukininkystės brigados žemdirbiai pirmieji pradėjo šios kultūros nuėmimą. Antanas Šukys su šienapiūve piovė, Skapiškio MTS mechanizatoriai, talkininkaujant Simonų vidurinės mokyklos moksleiviams, vežė prie kapoklės. Ir per dvi dienas susilosavo apie 100 tonų lubino žaliosios masės. Saldžiojo lubino derliaus nuėmimo ir silosavimo darbai pradėti ir kitose laukininkystės brigadose.

Šiais metais kolūkio žemdirbiai vien iš saldžiojo lubino numato pagaminti apie 500 tonų siloso. Be to, greitai laiku numatoma silosuoti burokų lapus, bulvienojus.

Z. Bartulis

Nuima kukurūzų derlių

„Vėžionių“ kolūkyje šiais metais užderėjo neblogas kukurūzų derlius. Dabar pačiame įkarštyje derliaus nuėmimas, tuo pačiu ir siloso gamyba. Pirmoji šiuos darbus pradėjo Stasės Juozapavičiūtės vadovaujama II laukininkystės brigada.

Numatyta pagaminti apie 400 tonų siloso.

G. Čiurlytė

„Pirmūno“ kolūkyje žlugdoma siloso gamyba

Po šaltos rudens nakties pradeda vysti lepūs bulvienojai. Pats laikas juos silosuoti. Laukti nebėra ko, nebent šalnos, po kurios bulvienojai silosui bus jau nebetinkami. Taip pat reikia skubėti ir su kukurūzų silosavimu. O nenuimto kukurūzų derliaus „Pirmūno“ kolūkyje daug, nuo visų 55 hektarų. Be to, kaip kolūkio sąskaitininkė Žilienė iš ūkinių knygų išskaitė, apie 40 ha silosavimui pasėta vikių-avižų mišinio, saldaus lubino ir kitų silosui skirtų kultūrų.

Ānkstyvojo siloso kolūkis negamino, o ir vėlyvąjį pradėjo visai neseniai, tik keliom dienom anksčiau.

Dabar pašarai silosuojami Antano Marcinkevičiaus vadovaujamoje V laukininkystės brigadoje. Silosui čia skirta 7 ha kukurūzų ir 4 ha vikių-avižų mišinio. Taip pat reikėtų susilosuoti ir bulvienojus.

Viso šioje brigadoje, kaip kolūkio pirmininkas D. Tamosiūnas sako, bus pagaminta 200 t siloso. Tiek siloso, tai mažiau negu aštuntoji dalis viso reikalingo pagaminti siloso, kad žiemą būtų pilnai aprūpinti sultingais pašarais 434 galvijai, tame skaičiuje 210 melžiamų karvių. Žinoma, siloso reikės ir kitiems gyvuliams.

Kad pašarų silosavimas pradėtas tik dabar, tai didžiausias kolūkio valdybos apsilėidimas. Kolūkis turi nuosavą siloso kapoklę, taip pat variklį jai sukti, to-

dėl betruko šiuos darbus organizuoti. Aišku, jog pašarų silosavime kolūkis galėjo apsieiti be MTS paramos. Gi šiuo metu, reikia skubėti su bulvienojų silosavimu, o kukurūzai taip pat dar nesilosuoti, be talkos neišsiversi.

—Būtų gerai ir mums tas kombainas, kur „Aukštaičių“ kolūkyje kukurūzus piovė,—VIII laukininkystės brigados brigadininkas J. Karvelis siūlo kreiptis paramos į Kupiškio MTS,—kitai su kukurūzais bus blogai, sunkiai susidorosime.

Kolūkio valdyba MTS paramos kratosi. Teisybė, savo jėgomis padarius, pigiau būtų. Bet dabar reikia padaryti viską, kad visuomeniniai gyvuliai būtų pilnai aprūpinti sultingais pašarais.

Kolūkio gyvulininkai kaip didžiausią nelaimę prisimena 1954 metų pavasarį, kada dėl pašarų stokos karvės sirgo ir net kritimų pasitaikydavo. Ką jau bekalbėti apie gyvulių produktyvumą?!

Dabar gi ne paslaptis, kad dėl blogų ganyklų ir todėl, kad nustota karves papildomai šerti žaliaisiais pašarais, į dieną iš kiekvienos visuomeninės karvės primelžiama tik po 2—3 l pieno.

Taigi, kolūkio vadovai kartą ir visam laikui turi įsisąmoninti, jog sėkmingas visuomeninės gyvulininkystės vystymas daugiausia priklauso nuo pašarų, ir tik nuo pašarų.

S. Vaidilas

IS redakcijos PASTO

Virš plano

Pastaruoju laiku žymiai pagerino darbą pramkombinato malūno Puponyse dirbančiųjų kolektyvas. P. Manelis, G. Murnikovas ir kiti dirbantieji nuolat viršija diennines užduotis. Rugpiūčio

mėn. gamybinį planą malūno dirbančiųjų kolektyvas įvykdė 206 proc. Jų darbų patenkinti „Pakupio“, „Juodpėnų“ ir kt. aplinkinių kolūkių nariai.

K. Šmirgėnas

SODAS ŠAUKIA: „GELBĖKITE!“

Kupiškio miesto Vytauto gatvės gale randasi didelis apleistas visuomeninis vaismedžių sodas. Jame daugiau kaip 100 obelių, ne daug mažiau agrastų krūmų, yra vyšnių, žagaryvių, slyvų, aviečių.

Tačiau iš sodo mažai naudos. Kuo toliau, tuo labiau jis nyksta. Gerai dar, kad vežikas Franskevičius šį pavasarį šakas apgenėjo (bet ne tas, kurias reikėjo, o kurios jam kliudė daržų arti) ir bandė obelis baldinti. Gi vyšnias ir slyvas po senovei skabo kažkieno karvės ir ožkos. Liūdniausia su agrastais. Ant jų šakučių sukibę geltonų kerpių „barzdos“ sultis čiulpia, šaknis smaugia varpučio velėna.

Miesto vykdomasis komitetas sodo apsauga susirūpina tik tada, kada yra obuoliai, o šiaip jo niekas nesaugo. Jei pernai rudenį sode nebuvo ko saugoti, tai šiemet dar mažiau obuolių, nors vaismedžiai nuo šalčio beveik nenukentėjo.

Vlado Rekašiaus vardo vidurinė mokykla neturi tinkamo žemės sklypo, kuriame jaunieji gamtininkai galėtų auginti ne tik daržoves ir įvairius javus bandomuosiuose sklypeluose, bet ir susipažinti su sodų veisimu.

—Kultūrų daug prisiaugina-

me,—pasakoja mokytojas Pajarskas,—tik plačiau mūsų mičiūrininkams savo veiklą išplėsti trūksta erdvės. Kad daržas mažas, tai dar pusė bėdos. Bet sodo mums trūksta, sodo... Jokio vaismedžio neturime.

—Pasižiūrime už mokyklos tvoros, gailime medicinos darbuotojų darže apleistų vaismedžių. Gaila, tai gaila našlaičių obelaičių, bet mūsų globon šio daržo miesto DŽDT vykdomasis komitetas nepaskiria.

Ar nevertėtų Vlodo Rekašiaus vardo vidurinės mokyklos mičiūrininkų globon paskirti ne tik šiuos vaismedžius, bet ir taip vadinamą Stuko sodą Vytauto gatvės gale, su kuriuo miesto DŽDT vykdomasis komitetas nesusitvarko.

Visi mes mėgstame obuolius, bet, kad jų būtų, papuoškime savo gimtąjį Kupiškį ir jo apylinkes vaismedžių sodais.

Kiekvienas mokykloje besimokąs moksleivis turi praktiškai susipažinti su sodų veisimu. O tam mokyklai būtinas sodas. Taigi, Vlodo Rekašiaus vardo vidurinės mokyklos mičiūrininkai be sodo apsieiti negali.

A. Ridikas

VIDINĖ PARTINĖS DEMOKRATIJOS ESMĖ

Tarybų Sąjungos Komunistų partija yra priešakinis mūsų šalies darbo žmonių būrys kovoje už komunistinės visuomenės sukūrimą. Ji yra visų, tiek visuomeninių, tiek ir valstybinių darbo žmonių organizacijų vadovaujantis branduolys. Mūsų partija—vienintelė politinė partija Tarybų šalyje. Ji yra valdančioji partija. Jos gretose susivienijo žmonės, kurie tapo jos nariais, kad kovotų už didį tikslą—komunizmo sukūrimą. Tai ir yra svarbiausias pagrindas, kuriuo remiasi santykiai tarp partijos narių. Jų įsitikinimų, pažiūrų, veiksmų vieningumas, visiems vienoda drausmė daro mūsų partiją glaudžiai susitelkusia, vienminčių—komunistų kovine sąjunga. Todėl Komunistų partija sėkmingai atlieka liaudies masių vado ir organizatoriaus vaidmenį, o visa partijos veikla atitinka liaudies interesus.

Revoliucinio moky-

mo apie Komunistų partiją, kaip priešakinį, organizuotą darbininkų klasės būrį, pagrindus išdėstė mokslinio komunizmo pradininkai K. Marksas ir F. Engelsas. Genialus jų reikalas tęsėjas V. I. Leninas pirmą kartą marksizmo istorijoje parengė ir įgyvendino darnią teoriją apie partiją, kaip vadovaujančią proletariato organizaciją. V. I. Leninas parodė, kad marksistiniu mokymu apsiginklavusios partijos jėgą sudaro ne tik aukštas jos narių sąmoningumas ir atsidasavimas socializmo reikalui, bet ir galinga organizacija.

Tarybų Sąjungos Komunistų partijos organizacinės struktūros svarbiausias principas yra demokratinis centralizmas. Jis reiškia visų partijos vadovaujančiųjų organų renkamumą nuo apačios iki viršaus, periodišką partijos organų atsiskaitomumą savo partinėms organizacijoms, griežtą

partinę drausmę ir mažumos klausymą daugumos, besąlyginį aukštesniųjų organų nutarimų privalomumą žemesniesiems.

Mūsų partijos istorinis patyrimas, o taip pat užsienio šalių komunistų ir darbininkų partijų patyrimas patvirtina tai, kad demokratinis centralizmas yra vienintelis teisingas partijos organizacinės struktūros principas. Jis užtikrina partijos gretų idėjinį ir organizacinį sutelktumą, jos vieningumą, padeda sistemingai kelti komunistų aktyvumą ir sėkmingai vadovauti darbo žmonių masėms. Šis principas suderina vadovavimo centralizmą su plačiu demokratiškumu, geležinę drausmę su partinių masių saviveiksmiškumu, komunistų teisę laisvai svarstyti partinės politikos klausimus su pareiga griežtai įgyven-

dinti partinius nutarimus.

V. I. Leninas auklėjo partiją nenukrypstantį vidinės partinės demokratijos principų laikymosi dvasia. Atsitraukimas nuo šių pagrindinių reikalavimų sukeldavo neigiamus padarinius partiniame darbe. Todėl TSKP XX suvažiavimas, pritaręs Centro Komiteto atliktam dideliu darbu lenininėms partinio gyvenimo normoms atkurti, ypač pabrėžė savo nutarimuose tai, kokią svarbą turi vidinės partinės demokratijos išvystymas.

Partijos įstatai reikalauja, kad būtų griežtai vykdomas partinių organų renkamumas ir jų atsiskaitomumas. Visų vadovaujančių partijos organų renkamumo nuo apačios iki viršaus reikšmę sudaro tai, kad partija, vykdydama rinkimus, tikrina kiekvieno partinio komiteto, kiekvieno

partinio vadovo darbą. Partinių organų atsiskaitomumas savo partinėms organizacijoms, galimumas juos pakeisti rinkimų keliu pilniausiai išreiškia partijos vidinę demokratiją, kur vadovavimas neatskiriama nuo atsakomybės.

Aukščiausias partinio vadovavimo principas yra vadovavimo kolektyviškumas. TSKP XX suvažiavimas pažymėjo, kad ilgą laikotarpį pas mus buvo pažeidžiamas kolektyvinio vadovavimo principas. Yra žinoma, kad J. V. Stalino asmenybės kulto paplitimas praeityje sudarė sąlygas vystyti savivalei, administravimui, menkino partijos ir liaudies vaidmenį. Dėl to ir darbe buvo daug trūkumų. Suvažiavimas pritarė CK linijai prieš asmenybės kultą ir priemonėms, kurių buvo imtasi kovai prieš asmenybės kultą ir jo padarinius.

Leninas mokė, kad vadovavimas partijoje nuo apačios iki viršaus turi būti kolektyvus, turi remtis ne tik vadovaujančių kadrų, bet ir visų komunistų, plačiųjų nepartinių masių iniciatyva ir patyrimu. Yra žinoma, kad bet kuriais partinio ir valstybinio darbo klausimais pats Leninas visuomet tardavosi su partijos vadovaujančiais ir eilinais darbuotojais. Kartu vadovavimo kolektyvumas nėra galimas be asmeninės kiekvieno partijos nario atsakomybės už jam pavestą reikalą.

Visa mūsų partijos veikla remiasi plačios savikritikos ir kritikos iš apačios pagrindu. Kritika ir savikritika—galinga priemonė kadrų auklėti, vidinei partinei demokratijai vystyti, darbo trūkumams įveikti, partinei drausmei stiprinti.

Mūsų partijoje yra vieninga drausmė tiek vadovams, tiek ir eiliniams nariams. Samoninga, o ne mechaninė

VĖL PO GIMTUOJU DANGUM

*Sveika tėviške—mylimas krašte,
Dvelkiantis aromatu brangum!
Negalėjęs svetur laimės rasti,
Aš vėl čia, po gimtuoju dangum.*

iš kurios vos galima buvo pragyventi... Vos įsikūrus pirmajai demokratinei lietuvių organizacijai Brazilijoje „Susivienijimas Lietuvių Brazilijoje“, pradėdantis poetas tampa aktyviu jos nariu. „Kapsko

Vienu lydimu per 2 valandas 15 minučių jis ištirpdo 300 kilogramų emalio. Anksčiau mažesniai emalio kiekiui — 250 kilogramų ištirpdyti reikėjo sugaišti tris su viršum valandas. Naują emalio lydymo būdą pasiūlė Ignas Nudas, neseniai grįžęs iš Argentinos. Antroje nuotraukoje matome I. Nudą darbo metu.

Atėjęs dirbti į „Kaitros“ gamyklą, I. Nudas buvo paskirtas emalio lydymo brigadininku. Jis iš karto pasiūlė gabių novatorių, pasiūlęs būdą rekonstruoti emalio lydymo krosnį. Šis sumanymas buvo greit įgyvendintas. Emalio lydymo procesas ne tik paspartėjo, bet ir žymiai atpigėjo.

Per trumpą laiką I. Nudas nusipelnė viso įmonės ko-

vo laikinai gauti darbo, tek-davo triūsti kartais net po 16 valandų per dieną. Esu laimingas, jog Tėvynėje galiu kūrybiškai dirbti.

Vakarėjant užėjome Kaune į Gedimino gatvės 14 namo 4 butą. Čia neseniai apsigyveno iš San-Paulo sugrįžusi Antano Pesliako šeima. Jaukiame, naujais baldais apstatytame kambaryje prie radiolos klausėsi muzikos pats šeimos galva, jo žmona Anelė ir duktė Onutė (trečioji nuotrauka).

Mes paprašėme namų šeimininkės papasakoti apie tai, kaip šeima gyveno Brazilijoje.

— Prieš išvažiuodama iš Lietuvos, — sako A. Pesliakienė, — aš buvau samdinė. Mano vyras turėjo kelis hektarus žemės. Tikėjomės, jog Amerikoje surasime geresnį gyvenimą. Tačiau ten mums teko skaudžiai nusivilti. Kartu su savo vyru nuo aušros iki aušros dirbome cukrausvėndrių plantacijoje. Darbas buvo labai sunkus. Vėliau mes ir jo netekome. Pagaliau, vyrui pavyko susitarti su vienu avalynės fabriku — retkarčiais jis gaudavo smulkius užsakymus, kuriuos atlikdavo kartu su vyresniąja dukterimi. Aš nuėjau dirbti tarnaitė, o paskui išmokau siūti ir kurį laiką dirbau siuvykloje. Jau 1940 metais, kai Lietuvoje buvo paskelbta Tarybų valdžia, mes ir

daugelis kitų lietuvių-išeivių svajojome sugrįžti namo. Pagaliau mūsų troškimas išsipildė. Mes vėl Tėvynėje. Vyras stojo dirbti staliui „Kauno audinių“ šilko fabrike. Toje pačioje įmonėje abi mano dukros mokosi audėjų amato, aš šeimininkauju namuose. Per trumpą laiką neblogai įsitaisėme. Nusipirkome baldų, Onutei — radiolą. Dukrelė labai mėgsta klausytis muzikos. Ji ir pati dainuoja fabriko chore.

...Vilniaus Valstybinis V. Kapsuko vardo universitetas. Šiemet stojančiųjų į jį tarpe sutikome buvusių emigrantų vaikus. Čia anglų kalbą studijuos iš Urugvajaus su šeima grįžusi Liuda Brazytė. Teisės fakultete mokysis iš Argentinos parvykusi Olga Buckytė. Jos tėvas emigracijoje dirbo kiemsargiu ir namuose siuvo batus. Dabar jis dirba Eidukevičiaus vardo odos-avalynės kombinate.

Šiemet sugrįžusių iš Lotynų Amerikos lietuvių tarpe yra nemaža jaunuolių ir merginų, mokyklinio amžiaus vaikų, gimusių ir augusių toli nuo Tėvynės. Pirmą kartą savo gimtąją kalbą šiemet mokysis iš Urugvajaus sugrįžusi Angelė Lečkauskaitė, iš Argentinos — Aida Meškelevičiūtė, Beatričė Smilgiūtė ir daugelis kitų. Tarybinė Tėvynė juos sutiko kaip brangius vaikus.

T. Tauteris

lektyvo pagarbą. Argentinoje jo darbas nebuvo vertinamas.

— Aš, — pasakoja drg. Nudas, — ieškodamas darbo, ilgai stovėdavau prie Buenos Airos fabrikų vartų. Čia susidarydavo tūkstantinės bedarbių eilės. Jei ir pavykda-

SIENINĖS SPAUDOS APŽVALGA

Be konkretumo

„KOLŪKIETIS“

Tokio pavadinimo sienlaikraštį leidžia „Adomynės“ kolūkio valdyba. Trečias numeris. Tai rodo, kad minėtam sienlaikraščiui neilgas amžius — šiais metais išvydo dienos šviesą.

Kas gi jo paskutinįjame, trečiajame numeryje rašoma?

Štai, vedamasis straipsnis „Draugai kolūkiečiai“ skirtas kolūkiečių darbo suaktyvinimui nuimant derlių. Bet perskačius, jame autorius — kolūkio pirminkas Vl. Silickas

— bendrom frazėm ragina aktyviau spręsti kolūkiui iškilusius uždavinius. Kritika pareikšta tokiu sakinio: „... pas mus kai kurie kolūkiečiai tų pastatytų uždavinių visai nesupranta ir nusišalina nuo savo pagrindinio darbo“. O autorius turėtų iškelti tuos „kai kuriuos kolūkiečius“.

„Adomynės“ kolūkyje ypač blogai kaupiami pašarai, lėtai vyksta siloso gamyba. I laukininkystės brigados brigadininkas Trečiokas nesugeba laiku išskirti siloso ga-

mybai žmonių, todėl darbą pradeda 12—14 valandą. Tai buvo šio mėnesio 14 d. Silosuojama neišvalytoje tranšėjoje. Apie tai ir reikia sienlaikraštyje rašyti, kritikuoti kaltininkus.

Per daug abstrakti ir korespondencija „Mūsų laimėjimai ir trūkumai“. Joje tik geriausio kerdžiaus drg. Galvino pavardė... „Iš kolūkio gyvenimo“ sienlaikraštis kritikuoja K. Lapienį.

Reikia tikėtis, kad „Adomynės“ kolūkio sienlaikraščio redkolėgija padarytas klaidas ištaisys.

partinė drausmė, savo ruožtu, gali būti stiprinta remiantis vidine partine demokratija, kurios dėka kiekvienas partijos narys turi teisę laisvai svarstyti partijos politikos klausimus. Bet tai nereiškia, kad svartymo laisvė gali būti pakeičiama nenoru skaitytis su partiniais nutarimais. Leninas pabrėžė, kad komunistų partija — tai drąsiai ir ryžtingai bet kuriuos sunkumus įveikiančių kovotojų partija, o ne diskusijų klubas. Po to, kaip partinis susirinkimas priėmė nutarimą (o jis priimamas daugumos), komunistas privalo nepriklausomai nuo savo asmeninės nuomonės paklusti šiam nutarimui. Kartu įstatai suteikia partijos nariams teisę bet kuriuo klausimu ir pareiškimu kreiptis į bet kurią partinę instanciją iki pat TSKP CK.

Partinių susirinkimų nutarimai turi realią jėgą tuomet, kai juos komunistai vykdo. „Partijos nariui, — sakoma

TSKP įstatuose, — nepakanka tik sutikti su partiniais nutarimais, partijos narys privalo kovoti už šių nutarimų įgyvendinimą“.

Atkūrusi leninines partinio gyvenimo normas, išvysčiusi vidinę partinę demokratiją, vykdydama kolektyvinio vadovavimo principus ir kovodama prieš asmenybės kultą, Tarybų Sąjungos Komunistų partija pakėlė komunistų ir visos tarybinės liaudies politinį ir gamybinį aktyvumą, pasiekė naujus laimėjimus mobilizuodama kūrybinę masių energiją istoriniams TSKP XX suvažiavimo nutarimams sėkmingai įvykdyti.

G. Taranovičius

RESPUBLIKOJE, SU KURIA MES LENKTYNIAUJAME

Geriausias kuliarnosios mašinistas

Aleksandro Ivanovičiaus Salnikovo — priešakinio kuliarnosios „MSA-1100“ mašinisto iš Rudnianų MTS — vardas plačiai žinomas Kormos rajono kolūkiuose. Šiemet jis jau pradėjo savo dvidešimt pirmą kulinio sezoną. Per tuos metus drg. Salnikovas prikūlė daug tūkstančių tonų grūdų ir šiemet pasižadėjo prikulti ne mažiau kaip tūkstantį. Vykdydamas šį įsipareigojimą, mašinistas jau prikūlė M. Gorkio vardo kolūkyje 70 tonų grūdų, „Tarybinės“ Baltarusijsos žemės ūkio artelėje — daugiau kaip 60 tonų ir 80 tonų — Frunzės vardo kolūkyje.

Gerai organizavęs darbą ir kruopščiai prižiūrėdamas techniką, drg. Salnikovas prikulia iki 15 tonų grūdų per dieną.

Kolūkinė gyvenvietė

Nesvižio rajono Kalinino vardo žemės ūkio artelėje 60 kolūkiečių šeimų dabar statosi namus kolūkinėje gyvenvietėje. Iki metų pabaigos jų skaičius padidės iki 120, o viso per artimiausius 3—4 metus į naujus namus persikels daugiau kaip 500 šeimų.

Kolūkinė gyvenvietė statoma pagal generalinį planą. Gyvenvietės centre prie vidurinės mokyklos statoma mūrinis dviejų aukštų kolūkio valdybos pastatas. Netoliese bus pastatytas 400 vietų klubas, vaikų darželis ir lopšelis.

Priešgaisrinė apsauga kolūkyje

Gaisrų išpėjimas kaimo vietovėse ir sėkminga kova su jais žymia dalimi priklauso nuo to, kaip apylinkių Tarybos ir kolūkių valdybos organizuoja priešgaisrinę ir bendrą visuomeninių pastatų apsaugą. Nežiūrint į organizuojamas priešgaisrines profilaktikos priemones, nukreiptas į gaisrų išpėjimą ir kovą su jais, priešgaisrinė apsauga mūsų rajono kolūkiuose randasi nepatenkinamame stovyje. Tai liudija įvykusių gaisrų skaičius.

Dėl kurių gi priežasčių dažniausia įvyksta gaisrai? Visų pirma, gaisrai įvyksta todėl, kad atskiri kolūkių vadovai, o taip pat ir kai kurie piliečiai visuomeninio ir asmeninio turto apsaugai nuo gaisrų neskiria rimto dėmesio, priešgaisrines apsaugos taisykles ir reikalavimus laiko išgalvotais, nereikalingais.

Š. m. birželio mėn. „Pirmūno“ kolūkyje sudegė erdvus kolūkio kiojimas. Nors gaisras buvo laiku pastebėtas, bet prie kiojimo nebuvo gaisro gesinimo priemonių. Turimas motorinis gaisrininkų siurblys nebuvo paruoštas darbui. Š. m. liepos mėn. „Pakupio“ kolūkyje gaisras sunaikino du kiojimus, vieną iš jų su pašarais. Kol-

ūkiui padaryta didelė materialinė žala. Nebuvo išskirti sargai stambių visuomeninių pastatų saugojimui, todėl gaisras buvo pastebėtas vėlai ir jam likviduoti nebuvo galimybių. Š. m. rugpjūčio mėn. Mutkūnų kaime kilo gaisras pil. B. Žiuko asmeniniame gyvenamajame name. Gaisro priežastimi buvo be priežiūros palikta besikūrenanti krosnis.

Visa tai byloja apie kolūkių vadovų ir individualių asmenų apsileidimą. Blogame priešgaisrinės apsaugos stovyje randasi Mičiurino vardo, „Lukonių“, „Laisvės“, „Skodinio“ ir eilės kitų kolūkių visuomeniniai pastatai. Laikas minėtų kolūkių pirmininkams susirūpinti kolūkinio turto apsauga nuo gaisrų.

Šiuo metu mūsų rajono kolūkiuose vyksta derliaus nuėmimo ir kūlimo darbai. Kolūkių, MTS vadovų, kiekvieno kolūkiečio pareiga—išvengti gaisrų kūlimo aikštelėse. Kūlimo aikštelės turi būti aprūpintos paprasčiausiomis gaisro gesinimo priemonėmis, kaip statinėmis su vandeniu ir kibrais, chemiškais ugnies gesintuvais, smėlio dėžėmis ir kastuvais. Griežtai draudžiama kūlimo aikštelėse rūkyti ir vartoti kitą atvirą ugnį. Traktorių ir kitų vidaus degimo variklių dujų išmetamieji

vamzdžiai turi būti aprūpinti kibirkščių gesintuvais. Prie kūlimo reikalinga išskirti priešgaisrinį postą iš geriausiai paruoštų priešgaisrinio atžvilgiu gaisrininkų draugovės narių.

Kolūkių valdybos privalo susirūpinti bendra pašarų ir grūdų sandėlių, gyvulininkystės fermų apsauga, ypač nakties metu, išskiriant nurodytų pastatų apsaugai sargus, aprūpinti visuomeninius pastatus gaisro gesinimo priemonėmis.

Kilus gaisrui, kolūkyje turi būti imtasi skubių priemonių jo likvidavimui. Viena iš pagrindinių gaisro likvidavimo sąlygų, tai savalaikis gaisrininkų komandos iššaukimas ir jos greitas atvykimas į gaisro vietą. Kiekvienas pilietis turi žinoti kaip iššaukti gaisrininkų komandą, suteikti jai pagalbą gaisro gesinime, nurodyti artimiausius vandens šaltinius ir t. t. Kolūkinėms gaisrininkų draugovėms turi būti išskirti arkliai, pakinktai, nenaudojant jų kitiems darbams, kad laiku būtų pristatytas priešgaisrinis inventorių į gaisro vietą.

Nėra abejonės, kad išvengti gaisrų galima. Reikalinga, kad kiekvienas pilietis kovotų su gaisrų kūlimo priežastimis, su jų atsiradimo kaltininkais.

B. Vyšniauskas
VRM Kupiškio rajono priešgaisrinės apsaugos vyr. inspektorius

P R A N E Š I M A S

apie žiemkenčių sėją, derliaus nuėmimą, kūlimą, linarūtę ir silosavimą rajono kolūkiuose 1956 m. rugsėjo mėn. 20 d. (procentais)

Eil. Nr.	Kolūkio pavadinimas	Pasėta žiemkenčių	Nuimta grūdinių kultūrų	Iškulta	Nurauta linų	Pagaminta silosų
1.	M. Melnikaitės v.	*	93,9	20,3	87,5	15,2
2.	„Neris“	*	60,7	15,1	*	22,2
3.	„Šetekšna“	*	80,0	32,1	*	7,9
4.	Mičiurino v.	*	83,7	27,4	80,9	32,3
5.	„Palanga“	*	93,7	20,0	56,5	21,5
6.	„Aušra“	*	78,7	16,8	*	10,5
7.	„Vėžionys“	*	86,2	17,6	*	21,3
8.	„Artojas“	*	74,0	12,7	57,1	43,3
9.	„Stalino keliu“	*	61,2	11,6	*	19,1
10.	„Sakalas“	97,3	77,5	25,6	80,0	23,8
11.	„Laukų spartuolis“	96,8	59,2	26,8	88,8	21,5
12.	„Mituva“	93,7	70,4	24,5	96,0	7,0
13.	„Adomynė“	90,2	69,6	15,1	64,2	12,2
14.	„Žalgiris“	90,0	62,0	21,1	92,8	16,8
15.	„Lukonys“	89,3	94,4	18,8	*	21,7
16.	„Mūsų rytojus“	89,1	75,0	25,1	90,6	18,3
17.	„Ateitis“	88,5	69,1	20,8	*	11,0
18.	„Pirmoji vaga“	87,1	76,2	10,7	*	16,8
19.	„Skodinys“	86,1	68,4	25,2	*	7,6
20.	„Nemunas“	85,6	72,4	10,4	*	32,4
21.	„Vienybė“	82,0	61,9	28,1	*	34,1
22.	„Pakupys“	77,5	67,9	20,9	54,0	30,0
23.	„Pirmūnas“	77,0	76,9	42,2	70,0	9,0
24.	„Vedrupys“	74,2	70,9	13,5	*	17,7
25.	„Laisvė“	73,3	63,2	30,8	96,3	4,6
26.	„Aukštaičiai“	67,6	67,7	14,6	87,5	37,3
27.	„Juodpėnai“	65,6	69,2	24,7	80,9	18,1
28.	„Bugailiščiai“	64,0	76,7	32,2	*	17,1

Skapiškio MTS zonoje: 90,3 75,6 22,8 77,7 19,1

Kupiškio MTS zonoje: 87,8 70,2 21,0 94,6 17,2

Viso rajone: 88,8 73,3 21,7 89,1 17,9

* — Įvykdė planą

Plano komisija

LIAUDIES DEMOKRATIJOS ŠALYSE

Ką duoda kooperacija Kinijos valstiečiams

Šiuo metu Pinšunio apskrityje iš esmės baigtas socialistiškai pertvarkyti žemės ūkis. Ši pergalė buvo pasiekta ilgametės Kinijos Komunistų partijos apskrities organizacijos veiklos dėka, nes ši organizacija aktyviai įgyvendino partijos politiką.

Dar karo su Japonija metu, 1942 metais, partijos kvietimu apskrityje buvo pradėtos steigti savitarpio pagalbos grupės. Remdamiesi jų patyrimu, mes 1951 metais pradėjome bandymams steigti pusiausocialistinio tipo gamybinius žemės ūkio kooperatyvus. Po metų tokie kooperatyvai jau gyvavo visur. Iki 1955 metų pavasario visoje apskrityje jau buvo įgyvendinta pusiau socialistinio tipo kooperacija.

Vystantis kooperatyvams, nuolat augo ir žemės ūkio gamyba. 1950 metais apskrityje surinktas derlius iš kiekvieno žemės mu*) siekė vidutiniškai po 187 czinių**), o 1955 metais—288 czinių. Anksčiau Pinšunio apskritis negalėjo apsirūpinti grūdais, o 1955 metais, pilnutinai apsirūpinusi, ji davė valstybei apie 10 milijonų czinių grūdų.

*) vienas mu = 1/15 hektaro.
**) vienas czinis = 0,5 kilogramo.

Gamybos plėtimas davė didelę naudą ne tik vargingiesiems ir neaprupintiems vidutiniams valstiečiams, bet ir pasiturintiems vidutiniams valstiečiams. Įmkime, pavyzdžiui, Jandindžio valsčių. Čia 1954 metais, įsteigus kooperatyvus, vargingųjų valstiečių pajamos padidėjo 38 procentais, o naujųjų—neaprupintųjų vidutiniųjų valstiečių—31 procentu. Senųjų neaprupintųjų vidutiniųjų valstiečių pajamos padidėjo 28 procentais, o naujųjų pasiturinčių vidutiniųjų valstiečių—5,6 procento, senųjų pasiturinčių vidutiniųjų valstiečių—5 procentais. Visi valstiečiai labiau pradėjo tikėti kolektyviniu darbu.

Steigdama pusiausocialistinio tipo kooperatyvus, partijos Pinšunio apskrities organizacija ėmė ruošti toliau socialistiškai pertvarkyti kaimą. Pradėtas laipsniškai mažinti atlyginimas už žemės pajų. Kai kuriuose kooperatyvuose nusistovėjo tokia sistema, pagal kurią už žemę išmokamas tvirtas procentas, o greta jo visos pajamos pradėtos skirstyti pagal darbą. Tai įgalino geriau išryškinti socialistinio pajamų skirstymo principo pranašumus. Partinė organizacija ypa-

tingą dėmesį atkreipė į tai, kad būtų didinamas visuomeninis kooperatyvų turtas. Pagal šimto aštuoniasdešimties pirminio tipo kooperatyvų duomenis, 1955 metais buvo visuomeninta daugiau kaip pusė jų nariams priklausiusių gamybos priemonių. Tai žymiai sustiprino kolektyvinius ūkius. Palaipsniui mažinant atlyginimo už žemę dalį, nuolat augant visuomeniniam turtui, auklėjamas partinės organizacijos darbas padėjo pakelti valstiečių sąmoningumą.

Patys valstiečiai vis ryžtingiau ėmė pasisakyti už tai, kad kooperatyvai būtų pertvarkyti į pilnutinai socialistinio tipo kooperatyvus. Išstudijavęs padėtį kaimuose, partijos apskrities komitetas priėjo išvadą, kad tam jau pribrendo reikalingos sąlygos. Tačiau šis svarbus, su visišku gamybos priemonių suvisuomeninimu susijęs žygis pareikalavo naujų partinės organizacijos pastangų. Partijos apskrities komitetas organizavo penkių dienų kursus, kuriuos lankė maždaug dešimt tūkstančių partijos narių ir naujosios demokratinės jaunimo sąjungos narių. Šiuose kursuose buvo smulkiai aiškinama partijos politika, o taip

pat iš jos kylantieji praktiški uždaviniai. Mes sudarėme šešiasdešimties žmonių propagandininkų grupę ir parinkome dešimtį tūkstančių agitatorių, kurių uždavinys buvo dirbti platų aiškinamąjį darbą valstiečių masėse. Mūsų propagandininkai ir agitatoriai konkrečiais iš gyvenimo paimtais faktais rodydavo socialistinio tipo kooperatyvų pranašumus, aiškindavo partijos politiką kaime. Tai toliau pakėlė socialistinį kooperavimą apskrityje.

Bet ir šiomis sąlygomis negalima buvo steigti aukščiausio tipo kooperatyvus vienu užmoju. Apskrities komiteto vadovavimo dėka išmėginimui buvo įsteigta pirmoji grupė—9 socialistinio tipo kooperatyvai. Jų patyrimo apibendrinimas padėjo mums įsteigti dar 111 socialistinio tipo kooperatyvų. Tikslai po to visi apskrities kaimai susijungė į socialistinio tipo kooperatyvus.

Partijos numatyta programa įkvepia mūsų valstiečius šlovingiems darbams, kovai už puikų laimingą gyvenimą.

Li Linis
KKP Pinšunio apskrities komiteto sekretorius

Naujos knygos

Braginskis, B. APIE DARBO NAŠUMO ŽEMĖS ŪKYJE RODIKLIUS. V., Valst. polit. ir moks. lit. l-kla. 1956. 79 p. (I pagalba besimokantiems ekonomikai). 4.000 egz. Rb 0,95.
JAUNIEJI. Almanachas. Kn. 8. V., Valst. grož. lit. l-kla. 1956. 343 p.; 5 iliustr. lap. 3.000 egz. Rb 6,30.
Misevičiūnė, Br. SOKU KAIMO BIBLIOTEKOS DARBO PATYRIMAS. (Pasvalio raj.) K., 1956. 35 p. su iliustr. (Lietuvos TSR Valst. resp. b-ka). 2.000 egz. Be kainos.

Redaktorius J. KISELEVIČIUS

Š. M. RUGSĖJO
22–23 D. D.

Kultūros namuose
ir miesto stadione
įvyks

**PIRMASIS
RAJONO JAUNIMO
FESTIVALIS**

Dalyvauja kolūkių, mokyklų, kultūrinių įstaigų ir kitų organizacijų mėninės ir sportinės pajėgos.

Pradžią: šeštadienį—14 val.
sekmadienį—12 val.

E K R A N A S

Kinoteatras „A U Š R A“

„Palata Nr. 9“—rugsėjo mėn. 22–23 d. d.
„Ši vakarą viskas baigsis“—rugsėjo mėn. 25–26 d. d.

Pradžią 20 val. 30 min.